

Boganmeldelse – Musikk, Helse, Multifunksjonshemming

Anmeldt af **Sofie Andersen** cand. mag. i musikterapi, ansat som musikterapeut ved Djurslandsskolen, Ørum. Kontakt: filosofiedk@hotmail.com

Stensæth, K.; Eggen, A.T. & Frisk, R.S. (red.) (2010:8). *Musikk, Helse og Multifunksjonshemming*. Skriftserie fra Senter for Musikk og Helse. Norges Musikkhøgskole. NMH-publikasjoner, Unipub AS, Oslo 2010. 130 sider. Pris 100 n.kr.

I december 2010 udkom den tredje bog i skriftserien fra det norske "Senter for musikk og Helse". Antologien hedder "*Musikk, Helse, Multifunksjonshemming*". Det overordnede tema i bogen er refleksioner over og metoder i kommunikationen mellem musikterapeuter og børn med betydelige og varige funktionsnedsættelser. Bogens skribenter tager dels udgangspunkt i ansvar, moral og etik og dels i krop og kropsfænomenologi. Derudover fokuseres der på grundlæggende forudsætninger for dialog, samspil, læring, kommunikation og behandling. Det er temaer til et ligeværdigt dialogisk samvær, der kan inspirere og overføres fra musikterapi til pædagogiske miljøer og læringsmiljøer.

I forordet introducerer den norske psykolog, forfatter og foredragsholder, Per Lorentzen, læseren til begrebet *dialogisk*

struktureret proces. Her henviser han til kommunikation, der er orienteret mod gensidig forståelse i relationen mellem den voksne og barnet med betydelige og varige funktionsnedsættelser. Begrebet intersubjektivitet – at være barnets medoplever – er et essentielt begreb i den dialogiske proces og i bogens artikler.

Bogen består af 7 artikler, der inddrager udviklings-, spædbarns- og musikterapi-teori med rod i eksempler fra forfatternes egen eller andre klinikers musikterapi-praksis med børn med betydelige og varige funktionsnedsættelser. Jeg synes, bogen er dragende i kraft af dens faglige niveau, seriøse problemstillinger og løsningsforslag, dens spændende refleksioner samt forfatternes personlige engagement. Bogen tager generelt udgangspunkt i Lev Vygotskys

forståelse af, at det er i relationen til andre, at vi mennesker opnår meningsdannelse og selvforståelse.

Turid Horgen starter ud med en artikel, som jeg synes, er meget tankevækkende. Den fremhæver mange etiske overvejelser om, hvordan vi kulturelt agerer ud fra en ubevidst forforståelse i forhold til mennesker med betydelige og varige funktionsnedsættelser. Hun henviser ofte til Trygve Wyller, der forsker i professionsetik.

Gro E. H. Tønsberg fremhæver ligeledes i sin artikel, at musikterapeuter har en etisk opgave i at anerkende det anderledes ved barnet med betydelige og varige funktionsnedsættelser. Anerkendelsen medfører, at barnet bliver medskaber/medspiller i stedet for tilskuers. Hun kalder relationen til barnet for *en sårbar relation*.

Desuden undersøger Gro Tønsberg improvisation som samspilskunst og improvisationens betydning for mikroprocesser i sårbare relationer. Jeg kan rigtig godt lide, at Tønsberg forholder sig til kunsten i den musikalske improvisation. Det genopfrisker muligheden for at betragte det musikalske samspil som et abstrakt maleri, der skabes ud fra nuet.

Ulla Holck og Turid Horgen fremhæver i hver deres artikel, at musikterapeuten skal være opmærksom på uhensigtsmæssige reaktionsmønstre i samspillet med barnet med betydelige og varige funktionsnedsættelser. Ulla Holck skriver her om emnet i forhold til supervision af novicemusikterapeuter. Signe Marie Galaasen pointerer i sin artikel, hvordan video kan være en hjælp til at opdage barnets reaktioner f.eks. i forhold til uhensigtsmæssige reaktioner i relationen.

Kjersti Johansson undersøger, hvordan de tidlige samspilsformer, imitation, intoning, fælles rytme og turtagning, kan

bruges til at skabe kontakt og starte og vedligeholde et samspil via bevægelser, mimik, kropslig berøring, kropsholdning m.m. Denne kropslige nærhed fremhæver Anne T. Eggen også i forhold til læring. Det kropslige perspektiv i artiklerne, synes jeg generelt, er et interessant fokus, fordi disse børn kommunikerer/reagerer spontant via kroppen hele tiden.

Karete Stensæth slutter af med en artikel, hvor hun tager fat på metarefleksioner omkring musikterapiens rolle i relation til sundhed, og på hvordan vi musikterapeuter forholder os til sundhedsbegrebet.

Jeg synes, at bogen sætter gang i mange nye refleksioner. Artiklerne er velskrevne, og jeg har fået øjnene op for nye teoretiske perspektiver i mit kliniske arbejde. Klinisk kan jeg bruge mange konkrete ideer fra artiklerne i mit arbejde med elever med betydelige og varige funktionsnedsættelser. Jeg får desuden lyst til, at mine tværfaglige kolleger skal læse bogen, da der er mange spændende diskussionspunkter at tage fat på.

En bog for musikterapeuter, novicemusikterapeuter, pædagoger og lærere, der arbejder med børn med betydelige og varige funktionsnedsættelser.